

Strategi for brug af mere netværkspleje	Projektleder Gitte Ørum Madsen	Dato Januar 2011
<p>Denne projektbeskrivelse er en revision af den oprindelige projektbeskrivelse fra marts 2010. Baggrunden for revisionen er, at hele familieplejeområdet pr. 1/1 2011 er omorganiseret, og en stor del af de oprindeligt uddannede netværksekspertter er ikke længere ansat i de lokale børnefamilieenheder. Den nye organisering samt implementeringen af Barnets Reform har tilmed betydet, at en lang række arbejdsopgaver fra 1/1 2011 skal varetages på en ny måde.</p>		
<p>De ovenfor beskrevne ændringer nødvendiggør, at projektet ”Strategi for brug af mere netværkspleje” skal justeres.</p>		
<p>Overordnet formål med projektet</p>		
<p>Det overordnede formål med projektet er at øge anvendelsen af netværksplejefamilier i Københavns Kommune samt at reducere antallet af sammenbrud i netværksanbringelser.</p>		
<p>Begrebet ’netværksanbringelse’ dækker i det følgende over anbringelser i både slægt og netværk.</p>		
<p>Direkte formål</p>		
<ol style="list-style-type: none"> 1) at mobilisere en holdningsændring til netværksanbringelser 2) at identificere barrierer i forbindelse med brug af netværkspleje 3) at uddanne netværksekspertter i samtlige børnefamilieenheder og i Center for Familiepleje 4) at gennemføre kompetenceudvikling af medarbejdere, der anbringer og fører tilsyn med børn og unge anbragt udenfor hjemmet 5) at gennemføre kompetenceudvikling af medarbejdere, der yder supervision, støtte og vejledning af netværksplejefamilier 6) at udvikle tilbuddet om uddannelse og efteruddannelse til netværksplejefamilier 		
<p>Baggrunden og problemstillingen</p>		
<p>I anbringelsesreformen, som trådte i kraft i 2006, foreskrives det, at barnets mulighed for anbringelse i netværket altid skal grundigt undersøges, før det anbringes i familiepleje. Ifølge håndbog om anbringelsesreformen defineres et netværk således: <i>”Et netværk er et system af relationer, der består af familie, slægt, venner, naboer, børn og voksne fra lokalområdet, som har en væsentlig relation til barnet eller den unge. Blandt sidstnævnte kan blandt andet være tale om en nabo, en god kammerats familie eller en pædagog fra daginstitutionen”</i> (Håndbog om anbringelsesreformen, 2006:99).</p>		
<p>Af Københavns Kommunes strategi for børneområdet fremgår det, at brugen af netværkspleje og almindelig familiepleje skal fremmes. Dette er i tråd med Barnets Reform, som træder i kraft d. 1/1 2011. Et af de centrale temaer i den nye lovgivning er nemlig, at børn og unge, der anbringes, skal have mulighed for at indgå i nære omsorgsmiljøer med stabile voksenrelationer.</p>		
<p>Med Barnets Reform (2011) blev det lovpligtigt, altid at undersøge om familiepleje er en mulighed, inden andre anbringelsesformer tages i brug. Med Anbringelsesreformen (2006) blev det lovpligtigt, at</p>		

muligheden for anbringelse i netværket altid skal undersøges, inden barnet anbringes i familiepleje. Kombinationen af de to lovgivninger betyder, at netværksanbringelse altid skal overvejes først, når et barn eller ung skal anbringes udenfor hjemmet.

Andelen af netværksanbringelser er steget markant igennem de seneste par år både i Københavns Kommune og på landsplan. Af nedenstående tabel fremgår udviklingen i Danmark og i København fra 2006 til 2010.

Tabel 1: Slægts- og netværksanbragte i % af samtlige familieplejeanbragte børn.

		2006		2007		2008		2009		2010	
		Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent
Landsplan	Plejefamilier i alt	5.665	100 %	5.936	100 %	6.129	100 %	6.200	100 %		
	Netværksplejefamilie	470	8,3 %	560	9,4 %	622	10,1%	654	10,5%		
	Anden plejefamilie	5.195	91,7 %	5.376	90,6 %	5.507	89,9%	5.546	89,5%		
Københavns kommune	Plejefamilier i alt	542	100 %	545	100 %	500	100 %	487	100 %	474	100 %
	Netværksplejefamilie	21	3,9 %	36	6,6 %	58	11,6%	67	13,8%	80	16,9%
	Anden plejefamilie	521	96,1 %	509	93,4 %	442	88,4%	420	86,2%	394	83,1%

Kilde: Ankestyrelsen Årsstatistik 2009 og BUS jan 2011¹

¹ Ankestyrelsens tal for Københavns Kommune stemmer ikke fuldstændig overens med tallene i BUS (kommunens registreringssystem på børneområdet). Datakvaliteten i BUS er den mest valide, bl.a. som følge af at indberetningerne til AST forsat ikke understøttes af et kommunalt IT-system. Dog er der en vis usikkerhed forbundet med tallene for Københavns Kommune i 2006 og 2007.

Tabel 2 Slægts- og netværksanbragte i % af samtlige anbragte børn.

		2006		2007		2008		2009		2010	
		Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent
Landsplan	I alt anbragte	12.182	100 %	12.578	100 %	12.725	100 %	12.654	100 %		
	Plejefamilier i alt	5.665	46,5 %	5.936	47,2 %	6.129	48,2%	6.200	49,0%		
	Netværksplejefamilie	470	3,9 %	560	4,5 %	622	4,9 %	654	5,2 %		
	Anden plejefamilie	5.195	42,6 %	5.376	42,7 %	5.507	43,3%	5.546	43,8%		
Københavns kommune	I alt anbragte	1.421	100 %	1.445	100 %	1.219	100 %	1.194	100 %	1.115	100 %
	Plejefamilier i alt	542	38,1 %	545	37,7 %	500	41,0%	487	40,8%	474	42,5%
	Netværksplejefamilie	21	1,5 %	36	2,5 %	58	4,8 %	67	5,6 %	80	7,2 %
	Anden plejefamilie	521	36,7 %	509	35,2 %	442	36,3%	420	35,2%	394	35,3%

Kilde: Ankestyrelsen anbringelsesstatistik og BUS jan 2011²

Lands gennemsnittet for 2010 kendes endnu ikke, da Ankestyrelsen i skrivende stund endnu ikke har offentliggjort anbringelsesstatistikken for 2010. Det fremgår imidlertid af ovenstående tabeller, at København i 2009 lå en smule højere end lands gennemsnittet, både når man beregner andelen af netværksanbragte ud af samtlige familieplejeanbringelser og ud af samtlige anbringelser (dvs. inkl. anbringelser på kommunale døgninstitutioner, socialpædagogiske opholdssteder mv.). I 2010 var der en stigning i andelen af netværksanbringelser i Københavns Kommune, 16,9 % af samtlige familieplejeanbringelser blev foretaget i slægten eller netværket, hvilket svarer til, at 7,2 % af samtlige anbragte børn og unge blev slægts- eller netværksanbragt.

Københavns Kommunes målsætning er at styrke anvendelsen af netværksplejefamilier yderligere. For at kunne dette, er der igangsat et toårigt projekt i regi af Videnscenter for Familiepleje (ViF). ViF har i

² Se noten ovenfor.

forvejen betydelig erfaring fra et tidligere netværksanbringelsesprojekt, der involverede såvel undersøgelse, metodeudvikling og kompetenceudvikling af medarbejdere indenfor området, og har derudover i november 2009 opdateret den i 2008 udviklede *Vejledning i netværksanbringelse og – aflastning* til et landsdækkende inspirationsmateriale, på opfordring af Socialministeriet.

I løbet af projektperioden vil der iværksættes en række tiltag for dels at fremme brugen af netværksplejeanbringelser i Københavns Kommune, og dels at nedbringe sammenbrudsfrekvensen i kommunens netværksanbringelser.

Målgruppen

Den primære målgruppe er medarbejdere, der er involverede i at anbringe børn og unge udenfor hjemmet, samt medarbejdere, der godkender, uddanner, vejleder eller superviserer netværksplejefamilier (sagsbehandlere samt konsulenter fra Center for Familiepleje).

Den sekundære målgruppe er netværksplejefamilier samt de netværksanbragte børn og unge..

Målhierarki og leverancer i projektet

Leverancer/aktiviteter

I det følgende beskrives ovennævnte syv leverancer i projektet. Leverancerne 1c; 2b; 3 og 4 er endnu ikke tilstrækkeligt udfoldet, men skal drøftes nærmere med BFCK, MR Børn og faglig afdeling i Center for Familiepleje.

1a) Temadag for områdechefer, afdelingsledere og netværksekspert

Både i Sverige og Norge er andelen af netværksanbragte børn og unge meget større end i Danmark. Eksempelvis udgjorde andelen af slægts- og netværksanbragte børn i Danmark i 2008 under 10 %, mens den i Sverige udgjorde 15% og i Norge udgjorde ca. 17%³. Der er flere årsager til, at vi i Danmark ikke anbringer så mange børn og unge i netværkspleje. Dels er netværksanbringelser administrativt tungere end andre former for anbringelse, og dels findes der blandt fagpersoner forsat fordomme, som fx ”når mormor ikke kunne tage sig ordentligt af sit eget barn, så kan hun vel heller ikke tage sig af sit barnebarn?”.

Hvis vi i Københavns Kommune skal øge andelen af børn anbragt i netværket, så forudsætter det, at der mobiliseres en holdningsændring. Dette er der imidlertid ingen let opskrift på. En forudsætning er dog, at de toneangivende ledere på området er enige i, at det er den retning vi skal gå.

Derfor er en af de centrale aktiviteter i nærværende projekt en temadag for områdechefer og afdelingsledere i børnefamilieenhederne. Temadagen vil være inspireret af den studietur til Sverige, som MR Børn arrangerede i november 2010, og den forventes derfor at indeholde oplæg fra svenske praksiseksperter indenfor netværksplejområdet.

1b) Temadag for konsulenter i CfF

Da det er CfF, som skal godkende alle netværksplejefamilier, er det væsentligt at samtlige konsulenter har fagligt opdateret viden om hvordan man godkender netværksplejefamilier. En velkendt udfordring i vurderingen af netværksplejefamilier er, at det kan være vanskeligt at identificere sig med - og dermed også at få et positivt syn på - en familie, hvis normer, værdier og sociale og/eller kulturelle baggrund adskiller sig meget fra konsulentens. Centralt i vurderingen af netværksplejefamilier bør være familiens relation og tilknytning til barnet, og princippet bør være, at desto stærkere relation og tilknytning, desto mere kan der slækkes på øvrige krav. Er kvaliteten af tilknytningen mellem barn og netværksplejefamilie ikke stærk, kan det være nødvendigt at give familien afslag. For at kunne foretage disse til tider vanskelige vurderinger, skal der i regi af CfF gennemføres undervisning i emnet (der er allerede udviklet redskaber, se Bressendorff og Larsens landsdækkende ”Inspirationsmateriale til arbejdet med netværksanbringelser” 2010). Det skal desuden debatteres, hvordan man kontinuerligt kan modvirke tendensen til stereotype forestillinger og negative forudindfattede holdninger til netværksplejefamilier.

I forlængelse af ovenstående er det væsentligt, at der på tværs af CfF og BFCK skabes et fælles billede af, hvad der skal til for at en netværksplejefamilie kan godkendes og ikke mindst, hvornår en familie må gives afslag.

1c) Identificere barrierer

I det første projekt om netværksanbringelser igangsat af Videnscenter for Familiepleje i 2007, blev der gennemført en mindre undersøgelse af barrierer og muligheder i forbindelse med brug af netværkspleje i forvaltningen. Undersøgelsen, der var baseret på et mindre antal fokusgruppe- og enkeltinterviews med sagsbehandlere og børne- og ungdomskonsulenter fra nogle af socialcentre, viste bl.a., at det stadig var en udbredt holdning, at ”æblet ikke falder langt fra stammen”, og at der derfor var en udbredt skepsis mod at anbringe børn hos eksempelvis bedsteforældre. Undersøgelsen viste også, at uden konkrete metoder i arbejdet med at inddrage og undersøge netværket, samt ledelsesmæssige krav om, at der blev arbejdet

---

³ Holm-Petersen 2010: 18-19

målrettet med at undersøge og afdække netværket i hver enkelt sag med henblik på en mulig netværksanbringelse, blev mulighederne i barnets eller den unges netværk ikke altid udnyttet.

I forbindelse med nærværende projekt var det oprindeligt planlagt, at ViF skulle foretage en mindre kvalitativ undersøgelse af barrierer og muligheder i forbindelse med brug af netværkspleje, for at belyse, hvordan holdninger og praksis ude i enhederne eventuelt havde flyttet sig, og hvor der fortsat fandtes barrierer, som skulle overvindes. I starten af 2010 bad Socialministeriet imidlertid BDO Kommunernes Revision om at gennemføre en undersøgelse, der bl.a. belyser kommunernes udgiftsdækning i forhold til netværksanbringelser, samt de socialfaglige barrierer, der kan identificeres i forhold til anvendelse af netværksplejefamilier som foranstaltning. BDO's undersøgelse kommer således ind på de emner, som var tiltænkt nærværende projekt, og det blev derfor aftalt, at forvaltningen i stedet indgår i undersøgelsen ved at stille en række medarbejdere og ledere til rådighed for interviews. Resultaterne af undersøgelsen kan få betydning for projektets aktiviteter, hvis det fx viser sig, at en væsentlig barriere er manglende viden blandt sagsbehandlerne, eller hvis det viser sig, at en bestemt medarbejdergruppe eller en bestemt enhed er negativt stemt overfor netværksanbringelser.

2a) Uddannelse af netværksekspert

I 2010 blev i alt 15 medarbejdere udpeget og uddannet til at være netværksekspert. Netværkseksperternes primære opgave er at understøtte, at børnenes netværk altid inddrages og undersøges grundigt med henblik på at vurdere mulighederne for en anbringelse i netværket, når et barn skal anbringes udenfor hjemmet. Pr. 1/1 2011 er 9 af disse medarbejdere ansat i Center for Familiepleje. Konsekvensen er, at tre børnefamilieenheder ikke har nogen netværksekspert, og fire enheder har kun en enkelt.

De 15 netværkseksperters foreløbige erfaringer er dels, at det er vanskeligt at blive udnævnt til "ekspert" og efterfølgende komme i anvendelse med den nye funktion på sin arbejdsplads, med mindre man har en leder, der bakker synligt op om én, bl.a. ved at melde den nye funktion tydeligt ud til andre kollegaer og ledere, og ved at sørge for, at man inddrages i arbejdet med sagerne dér, hvor det er relevant. En anden erfaring blandt netværksekspertene er på et lidt mere overordnet plan, at ledelsens indstilling til netværksanbringelser, og dens opbakning til at der arbejdes målrettet med dette, er altafgørende for, at andelen af netværksanbringelser øges i den enkelte enhed. Endelig at tværgående fagpersoner i den enkelte enhed skal være med til at understøtte, at fokus på netværket bevares igennem hele sagsforløbet.

Det er forsat afgørende, at ekspertisen i netværksanbringelser er til stede i de lokale børnefamilieenheder, hvor afgørelser om anbringelse træffes. Derfor er det nødvendigt, at der udpeges nye netværksekspert, således at der i alt er to-tre i hver børnefamilieenhed. På baggrund af de hidtidige erfaringer anbefales det, at mindst én af netværksekspertene enten er afdelingsleder eller socialfaglig koordinator. Netværksekspertene skal fungere som en sikring af, at børnefamilieenheden lever op til anbringelsesreformens krav om, at anbringelse i netværket altid skal overvejes, og at samtlige muligheder i netværket undersøges nøje. De nye netværksekspert skal gennemgå et to-dages kursusforløb, og efterfølgende indgå i det etablerede erfa-netværk, hvor netværksekspertene vidensdeler og sparrer med hinanden.

Med ikrafttrædelsen af Barnets Reform per 1. januar 2011 er en ny lovpligtig opgave, at der i alle anbringelsessager skal findes en person, der kan fungere som det anbragte barns/den unges støtteperson under anbringelsen. Støttepersonen skal findes i barnets eller den unges netværk, og skal fx deltage i barnets møder med forvaltningen, skolen mm, samt have regelmæssig kontakt med barnet/den unge under anbringelsen. Opgaven med at finde frem til en egnet støtteperson i barnets/den unges netværk ligger hos den enkelte sagsbehandler, men kunne med fordel også indgå i netværkseksperternes ansvarsområde, så

de kunne bistå sagsbehandleren i arbejdet eller på anden måde støtte op.

Behovet for netværksekspertes i Center for Familiepleje er fortsat til stede, om end omfanget af dette behov endnu ikke kendes, ligesom deres fremadrettede rolle skal tilpasses ny lovgivning og den nye struktur og opgavefordeling mellem BFCK og CFF. Det overvejes pt. hvorledes de nytilkomne kompetencer på netværksområdet bedst muligt kan integreres og komme i spil i fremtiden. Af ressourcemæssige hensyn overvejes det, om temadagen beskrevet under aktivitet 1. kan indgå som en del af det nye netværksekspertkursus.

2b) **Kompetenceudvikling af de medarbejdere i børnefamilieenhederne, der anbringer og fører tilsyn med anbragte børn og unge**

Efter afholdelsen af temadagen for ledere og kurset for netværksekspertes skal der afholdes gå-hjem-møder eller lign. for øvrige medarbejdere, der arbejder med anbringelse af børn og unge. Formålet er, at den enkelte medarbejder får viden om og opkvalificeres i forhold til at tænke netværk som en mulighed i anbringelsessager. Endvidere skal det afdækkes, om der blandt sagsbehandlerne er behov for at blive introduceret til div. værktøjer til at inddrage og undersøge relevante ressourcer i barnets netværk. Sidstnævnte kan evt. planlægges i samarbejde med FiC-medarbejderne fra BFCK.

Endelig skal de, som fører tilsyn med de netværksanbragte børn, opkvalificeres til at kunne støtte og rådgive de anbragte børn i de særlige problemstillinger, som en netværksanbringelse kan indebære. Dette med henblik på at reducere sammenbrudsfrekvensen i disse sager.

3) **Kompetenceudvikling af medarbejdere, der yder supervision, støtte og vejledning til netværksplejefamilier**

For at kunne nedsætte sammenbrudsfrekvensen i netværksplejeanbringelser er det nødvendigt, at de medarbejdere, der yder supervision, støtte og vejledning til netværksplejefamilierne, opkvalificeres. Robust støtte til netværksplejefamilierne kræver viden og kompetencer i forhold til konflikthåndtering og vejledning af netværksplejefamilierne i, hvordan de kan håndtere de vanskelige situationer, som ofte vil følge af familiernes ændrede roller, når eksempelvis et barnebarn anbringes hos sine bedsteforældre.

Der vil derfor være behov for, at disse medarbejdere deltager i et kursusforløb målrettet deres specifikke behov. I den nye organisering af familieplejeområdet vil opgaven med at yde råd, vejledning og supervision af netværksplejefamilier fortsat ligge i de lokale børnefamilieenheder. Opgaven har hidtil været varetaget af børne- og ungdomskonsulenter, men da en del af dem nu er ansat i Center for Familiepleje, bliver det nødvendigt for den enkelte enhed at placere opgaven hos andre lokale medarbejdere. Først når dette er faldet på plads, kan målgruppen for denne aktivitet identificeres.

4) **Kompetenceudvikling af netværksplejeforældre**

Ifølge Lov om Social Service, § 142, stk. 3, skal alle nye pleje-, netværks- og aflastningsfamilier gennemføre et kursusforløb for at blive godkendt som plejefamilie. Når det er muligt, afholder CFF et separat grundkursus for netværksplejefamilier ud fra en vurdering af, at netværksplejefamilier på flere områder adskiller sig væsentligt fra generelt godkendte plejefamilier. Den væsentligste forskel er motivet til at ville være plejefamilie, idet netværksplejefamilier er godkendt som konkret egnede til et bestemt barn, hvorfor det er barnets eller den unges relation til netværksplejefamilien, der er det centrale for godkendelsen. Sagt på en anden måde har netværksplejefamilierne som udgangspunkt ikke ønsket at påtage sig et arbejde for det offentlige, men ønsker blot at tage sig af et barn, de kender. Endvidere har netværksplejeforældrene en allerede eksisterende relation til plejebarnet, som ved indledning af et plejeforhold vil ændre sig. Såfremt et barn anbringes i slægten, vil dette have betydning for familiens indbyrdes relationer. At motivet til at være plejefamilie er så forskellig fra generelt godkendte plejefamilier, og at plejeforholdet bygger på en allerede eksisterende relation, betyder at

netværksplejefamilier har nogle andre behov – og derfor skal uddannes og støttes på en anden måde end generelt godkendte plejefamilier. Herudover er en forskel, at netværksplejefamilier ikke modtager vederlag, hvorfor det kan være u hensigtsmæssigt at de deltager i diskussioner med generelt godkendte plejefamilier om vederlagets størrelse.

CfF har derfor udarbejdet et kursusprogram med udgangspunkt i netværksplejefamiliens relation til barnet/den unge – og hvilken betydning plejeforholdet vil have for den nuværende relation. Der arbejdes med følgende emner på kurset:

- Omsorgsevne og omsorgssvigt
- Samarbejde internt og eksternt
- Gennemgang af relevant lovgivning
- Konflikt håndtering
- Tilknytning, ændrede relationer i familien og nyeste forskning på området

Umiddelbart efter endt kursus modtager netværksplejeforældrene et tilbud om at deltage i en netværksgruppe for netværksplejefamilier. Formålet med netværksgrupperne er at skabe et forum for erfaringsudveksling og debat for netværksplejeforældrene. Endvidere kan netværksplejeforældrene benytte dette forum til at få støtte og opbakning fra andre end forvaltningsmedarbejdere.

Med Barnets Reform får kommunen pligt til at tilbyde netværksplejefamilier efteruddannelse og plejefamilien får både ret og pligt til at deltage. Center for Familiepleje er ansvarlig for gennemførelsen af efteruddannelsen (minimum 2 dage årligt) og der vil fremover blive udbudt efteruddannelse særligt målrettet netværksplejefamilier.

Tidsplan

Projektet forløber i perioden marts 2010 til marts 2012.

I perioden marts 2010 til december 2010 er der udpeget og uddannet i alt 15 netværksekspertes i de lokale børnefamilieenheder og i center for Familiepleje (ca. to pr. enhed).

Desuden er der etableret en følgegruppe samt et erfa-netværk for netværksekspertes⁴.

I den forestående periode planlægges følgende aktiviteter pt.:

Januar 2011: Møde med BFCK staben og MR Børn om justering af projektbeskrivelsen

Februar 2011: Udpegning af nye netværksekspertes

Marts: Faglig opkvalificering af konsulenter i CfF til at gennemføre godkendelse af netværksplejefamilier

Marts: Temadag for områdechefer og afdelingsledere (evt. med deltagelse af de nye netværksekspertes).

⁴ En række andre mindre aktiviteter er gennemført som fx deltagelse i oplæg ved studietur til Sverige i november 2010.

Marts-april 2011: Afholdelse af to-dages netværksekspertkursus

I løbet af 2011: Efteruddannelse/temadag for netværksplejefamilier

Løbende erfa-netværksmøder med netværksekspertene

Månedlig monitorering af udviklingen i netværksanbringelser i kommunen

Succeskriterier

Projektet har følgende målbare succeskriterier:

Ved projektets afslutning er:

- 20 % af alle familieplejeanbragte børn og unge anbragt i netværket (mod 13,8 % ved projektets start).
- 10 % af samtlige anbragte børn og unge anbragt i netværket (mod 5,6 % ved projektets start).
- alle 8 børnefamilieenheders anbringelsesmønster ændret, således at en større andel af de anbragte børn og unge er netværksanbragte.

Endvidere skal andelen af sammenbrud i netværksplejefamilierne reduceres. Der foreligger aktuelt ingen kvantitative data vedr. sammenbrudsfrekvensen i netværksanbringelser. ViF er i dialog med BFCK staben og MR Børn om at definere data vedr. sammenbrudsfrekvens.

Et mindre målbart succeskriterium er, at holdningen til netværkspleje ændres blandt medarbejdere og ledere i Københavns Kommune. Målet er således, at den nye viden og metoder til afdækning af ressourcer i netværket benyttes i praksis, samt at godkendelsen af netværksplejefamilier ikke påvirkes af negative forudindtagne holdninger.

Projektorganisation

ViF er ansvarlig for projektet, Gitte Ørum Madsen er projektleder.

Følgegruppen består af:

Anne Marie Bigum (konsulent DU Børn); Gitte Hansen (afdelingsleder City/Østerbro); Hanne-Lise Paaske (børne- og ungdomskonsulent BHV); Jan Lyhne Nielsen (leder af faglig stab BFCK); Lajla Knudsen (SFI); Lene Christiansen (konsulent Center for Familiepleje); Sofie Nørgaard-Nielsen (fuldmægtig Socialministeriet); Anne Mette Larsen og Gitte Ørum Madsen (hhv. afdelingsleder og projektleder i Videnscenter for Familiepleje).

Evaluerings – design og metode

- Løbende måle på udviklingen i netværksanbringelser i samtlige børnefamilieenheder.
- Løbende måle sammenbrudsfrekvensen (når denne er defineret).
- Afholdte kursus- og temadage skal løbende evalueres.

- Løbende monitorere om netværksexperterne har den forventede rolle/funktion.